

INNOTESCENCYJA (15) *sb f*

Zawsze -tia.

o oba e jasne; a pochylone.

*sg N innotescencyjã (1). ◇ G innotescencyjéj (4). ◇ A innotescencyją (3). ◇ I innotescencyją (4).
◇ L innotescencyjéj (2). ◇ (lat.) pl N innotescentiae (1).*

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Wezwanie do sądu, pozew (najczęściej w toku postępowania egzekucyjnego), obwieszczenie [innotescentia – poznanie, wiadomość, znamienitość, znajomość BartBydgi; obwieszczenie – innotescentia Cn] (15) : kiedy lię kto o krzywdy z ktoregożkolwiek pánftwá vćiecie/ przed którymi Commiřarzmi zá Innotescentiá ich á mándatem nářzym będzie winien káždy obžáłowány řtánąc/ á bez wřelákich odwłok z řtroná záłuiącá rozepřeć lię. UstPraw K3; INnotescentia Kommiřárřka weřpółek z Mándatem do Stárořty/ przez Woźnégo y dwu řzláchćicu ma bydź wnieřona przed gránicámi dwie Niedźieli: áby iáko o czásie/ ták teź o mieyřcu Stárořtę vpewnili. SarnStat 840; Którzy Kommiřarze/ gdy řie ná innotescentiá podpifřá/ powinni ná termin zięchác SarnStat 846, 463 [2 r.], 530, 543, 545 [3 r.], 843 (13).

innotescencyja czego (1): O Innotescentiiéy Kommiřsiiiéy. SarnStat 840.

W charakterystycznych połączeniach: innotescencyja komisarska (2); pozew innotescencyjej (3).

Synonimy: obwieszczenie, wezwanie.